

10 mei

H. Damiaan De Veuster, priester en kloosterling

Alle bisdommen: gedachtenis

Jozef - Damiaan - De Veuster werd op 3 januari 1840 geboren in Tremelo (België). Hij trad in bij de Religieuze Congregatie van de H.H. Harten en vertrok in 1863, in plaats van zijn zieke broer, naar de missie op de Sandwicharchipel (Hawai). Hij werd er op 21 mei 1864 priester gewijd. Hij bood zich vrijwillig aan om op het eiland Molokai de verbannen melaatsen bij te staan. Hij kwam op de melaatsenkolonie aan op 10 mei 1873 en bleef er tot hij op 15 april 1889 stierf, melaats met de melaatsen. In 1936 werd zijn stoffelijk overschot naar België teruggebracht en te Leuven begraven. Op 4 juni 1995 werd hij door Paus Johannes Paulus II zalig verklaard in Brussel. De heiligverklaring gebeurde door paus Benedictus XVI, op 11 oktober 2009 in Rome.

Gemeenschappelijke teksten voor pastores, nr. 26, weekdagmissaal 1993, blz. 752, of heiligen (kloosterlingen), nr. 46-47, blz. 781, of heiligen (zij die werken van barmhartigheid hebben beoefend), nr. 48, blz. 783.

Antifoon bij de intrede

Laten wij blij zijn in de Heer omwille van Damiaan,
 dienaar van God en dienaar van de mensen.
 Zijn liefde voor de mensen en zijn grenzeloze toewijding
 voor hen die lijden en verstoten zijn,
 hebben hem een plaats gegeven
 te midden van de gelukzaligen.
 (Pt. Alleluia)

Collectagebed

Barmhartige Vader,
 in uw dienaar, de heilige Damiaan,
 hebt Gij ons een lichtend getuige gegeven
 van liefde voor de armsten en de verlatenen van zijn tijd.
 Geef dat ook wij, door zijn voorspraak,
 dienaars worden
 van de behoeftigen en verstotenen van onze tijd,
 als trouwe getuigen van het Hart van uw Zoon,
 die met U leeft en heerst
 in de eenheid van de heilige Geest,
 God, door de eeuwen der eeuwen.

Waar deze gedachtenis als (hoog)feest gevierd wordt, neemt men de schriftlezingen:

Eerste lezing: Rom. 5, 1-8 (zondagslectionarium C, nr. 108)

Antwoorzang: Ps. 34 (33), 2-3, 6-7, 8-9, 20-21 (zondagslectionarium C, nr. 49)

Alleluia: Joh. 10, 11 (Ik ben de goede herder. De goede herder geeft zijn leven voor zijn schapen)

Evangelielezing: Joh. 10, 11-18 (zondagslectionarium B, nr. 88)

Gebed over de gaven

Heer, aanvaard de gaven van uw volk.
Geef dat wij die de liefde van uw Zoon gedenken,
ook het voorbeeld navolgen van uw heiligen
en groeien in liefde voor U en voor elkaar.
Door Christus.

Antifoon bij de communie

Geen groter liefde kan iemand hebben dan deze,
dat hij zijn leven geeft voor zijn vrienden.

Joh 15, 13

Gebed na de communie

Barmhartige God,
wij danken U voor de gave van het levende brood,
dat Gij ons toereikt in uw veelgeliefde Zoon.
Maak ons door deze eucharistie dieper bewust van uw liefde
en schenk ons de moed om ervan te getuigen door onze levenswijze
naar het voorbeeld van de heilige Damiaan.
Door Christus.

Lezingendienst

Tweede lezing

In augustus 1873 schreef hij aan zijn Algemene Overste:

In haar medelijden heeft de Goddelijke Voorzienigheid, uit barmhartigheid met de ongelukkigen, welwillend neergezien op uw onwaardige dienaar, en hem de geestelijke zorg opgedragen voor het berucht ziekenhuis van de melaatsen, dat onze regering verplicht was op te richten om de hele archipel voor besmetting te vrijwaren. Ik neem dus de vrijheid u deze regels te schrijven als pastoor van een uitzonderlijke parochie van achthonderd melaatsen, van wie nu de helft ongeveer katholiek is.

(...) Hier zit ik dan, te midden van mijn dierbare melaatsen. Ze zien er wel afschuwelijk uit, maar ze hebben een ziel, die vrijgekocht is door de prijs van het aanbiddelijk Bloed van onze goddelijke Verlosser. Ook Hij heeft, in zijn goddelijke liefde, de melaatsen vertroosting gebracht. Al kan ik hen niet genezen, toch kan ik hen ten minste troosten. Door het heilig dienstwerk dat Hij me in zijn goedheid heeft toevertrouwd, hoop ik dat velen van hen voor zijn rechterstoel zullen verschijnen, gezuiverd van de melaatsheid van hun ziel, zodat ze in de gemeenschap van de heiligen kunnen opgenomen worden.

Mijn kapel, die de eerste weken van mijn verblijf hier te groot was, begint nu te klein te worden. Drie opeenvolgende zondagen heb ik een groot aantal oude vertrouwde christenen buiten langsheen de muur moeten laten plaats nemen, om zo hun plaats af te staan, hetzij aan de nieuwelingen, hetzij aan opnieuw bekeerde afvalligen, of aan de catechumenen die ook talrijk zijn.

Buiten de zondag, komen er ook in de week heel wat mensen regelmatig naar de Mis en 's avonds naar de rozenkrans. Velen ook gaan elke zondag te communie. De priester ondervindt heel wat vertroosting binnen de kerkmuren, maar bovendien valt er ook nog veel goeds te doen bij het huisbezoek, wanneer men van de ene hut naar de andere gaat. Die zitten bijna allemaal vol arme ongelukkigen, die zich niet eens meer kunnen voortslepen omdat hun voeten en handen vaak weggevreten zijn door die afschuwelijke ziekte. Daardoor zijn ze veroordeeld om besmette lucht in te ademen. Doorgaans luisteren ze aandachtig naar de boodschap van het heil die men aan ieder van hen volgens zijn eigen gesteltnis voorhoudt.

Op 28 november 1873 schrijft hij aan zijn broer, Pater Pamfiel:

Ofschoon ik niet melaats ben (...) maak ik me toch melaats met de melaatsen, want als ik preek, zeg ik herhaaldelijk: òWij, melaatsen ...ö. Ik hoop dat ik ze allen voor Christus kan winnen, zoals de Apostel Paulus dat deed.

Op 6 november 1887 schrijft hij nogmaals aan zijn broer:

Zoals je weet, heeft de goddelijke Voorzienigheid me al lang geleden uitgekozen om slachtoffer te worden van de weerzinwekkende ziekte die hier heerst. Ik hoop God altijd dankbaar te kunnen blijven voor die gunst. Die ziekte zal, zo lijkt het mij, de weg die me moet leiden naar ons dierbaar Vaderland, korter en smaller maken. Met die hoop heb ik haar aanvaard als mijn bijzonder kruis. Ik probeer het te dragen zoals Simon van Cyrene, en zo in de voetstappen te treden van onze goddelijke Meester. Wees zo goed me met je gebed te helpen, zodat ik de kracht krijg te volharden tot aan de top van de Calvarieberg.

Beurtzang

Vgl. Joh. 15, 13.16

Geen groter liefde kan iemand hebben dan deze, dat hij zijn leven geeft voor zijn vrienden.

Zijn leven geven voor zijn vrienden, dat is de vrucht van waarachtige liefde.

Ik heb jullie uitgekozen en jullie de taak gegeven om op tocht te gaan en vruchten voort te brengen die blijvend mogen zijn.

Zijn leven geven voor zijn vrienden, dat is de vrucht van waarachtige liefde.